

10

mar - gur óh - reinn an - dinn, — úr — ví - þing - um — að
 ein - hver var að hó - a — un - ar — ga
 er að bei - sla gan - dinn, — ek - er — got - að
 dart and dance a - round, dance a - round — the dance and

dm dm dm d d dm dm d d d

12

skyg - gja á jö - kul - svell. 1. Drot - tinn — lei - ði — dro - su - linn minn, —
 ði - grum kar - la - róm. 2. Ú - ti - le - gu - menn í — ó - dá - ðah - raun —
 verða á hen - nar leið. 1. O - ver hill and dale, oh Lord, — lead my horse, —
 i - cy gla - cier ground. 2. In the ghost - ly fog, oh Lord, — lead my horse, —

dm d

15

drjú - gur ver - ður sí - ða - sti á - fan - ginn, drot - tinn — lei - ði
 e - ru kanns - ki að - sma la fé á laun, ú - ti - le - gu - menn í
 be - hind Ar - nar - fell, through the night, lead my horse, o - ver hill and dale, oh
 on the moun - tain top, oh Lord, lead my horse, in the ghost - ly fog, oh

18

D.C. al $\text{\textcircled{C}}$ (Strophe 3)

drjú - gur ver - ður sí - ða - sti á - fan - ginn.
 e - ru kanns - ki að - sma la fé á laun.
 lead my horse, — be - hind Ar - nar - fell, through the night, lead my horse.
 lead my horse, — on the moun - tain top, oh — Lord, lead my horse.

21 *f*

Solo S
ad lib.

Væn - sta klá - rinn vil - di ég ge - ta til
To the light, oh Lord, lead my horse,

S
A

Væn - sta klá - rinn vil - di ég ge - ta til
Home to the light, oh Lord, lead my horse,

M

23

ve - ra ko - minn o - fan í Ki - ða - gil, væn - sta klá - rinn
where the shad - ows hide, oh Lord, lead my horse, to the light, oh

ve - ra ko - minn o - fan í Ki - ða - gil, væn - sta klá - rinn
where the shad - ows hide, Lord, lead my horse, home to the light, oh

26

Whlg. ad lib. (2x und dim.)

vil - di ég ge - ta til ve - ra ko - minn o - fan í Ki - ða - gil.
Lord, lead my horse, where the shad - ows hide, oh Lord, lead my horse.

vil - di ég ge - ta til ve - ra ko - minn o - fan í Ki - ða - gil.
Lord, lead my horse, where the shad - ows hide, oh Lord, lead my horse.

...erleb... isländische Volkslied entführt in eine entlegene, unwirtliche Region des Landes, die seit jener als Heim... te sagen... er Wesen und gefährlicher Ausgestoßener galt. Die Furcht vor diesen Bewohnern d... eine Gruppe von Reisenden dazu, diese legendäre, riskante Route quer über das Hochland, die so genannte „Sprenghöndur“, möglichst rasch zu queren, weshalb die Pferde immer wieder angetrieben werden (rhythmisch-akzentuierter Bass mit seinen Triolen).